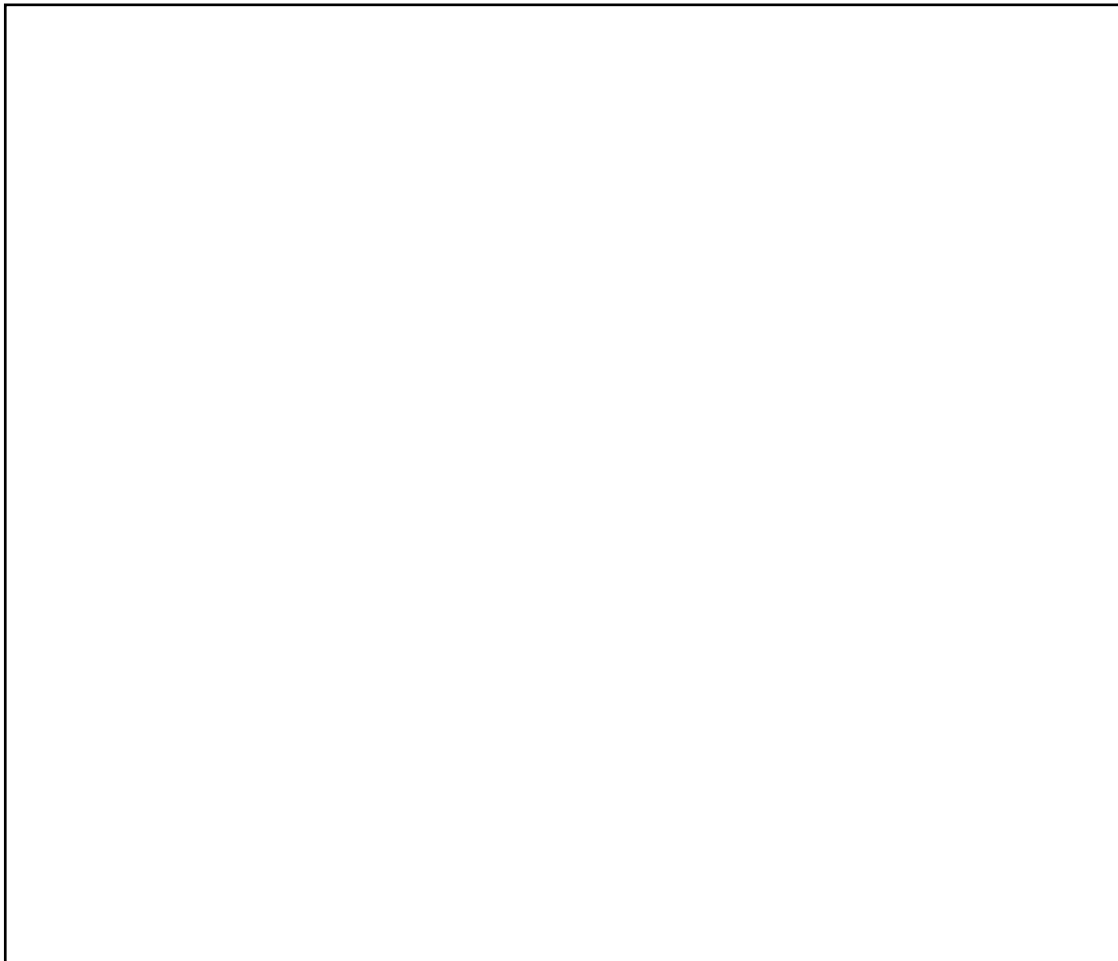


ΑΦΗΓΗΤΗΣ (Θανάσης)

Ο Ήλιος ο Ηλιάτορας  
ο πετροπαιχνιδιάτορας

από την άκρη των ακρώ  
κατηφοράει στο Ταίναρο

Φωτιά 'ναι το πηγούνι του  
χρυσάφι το πιρούνι του.

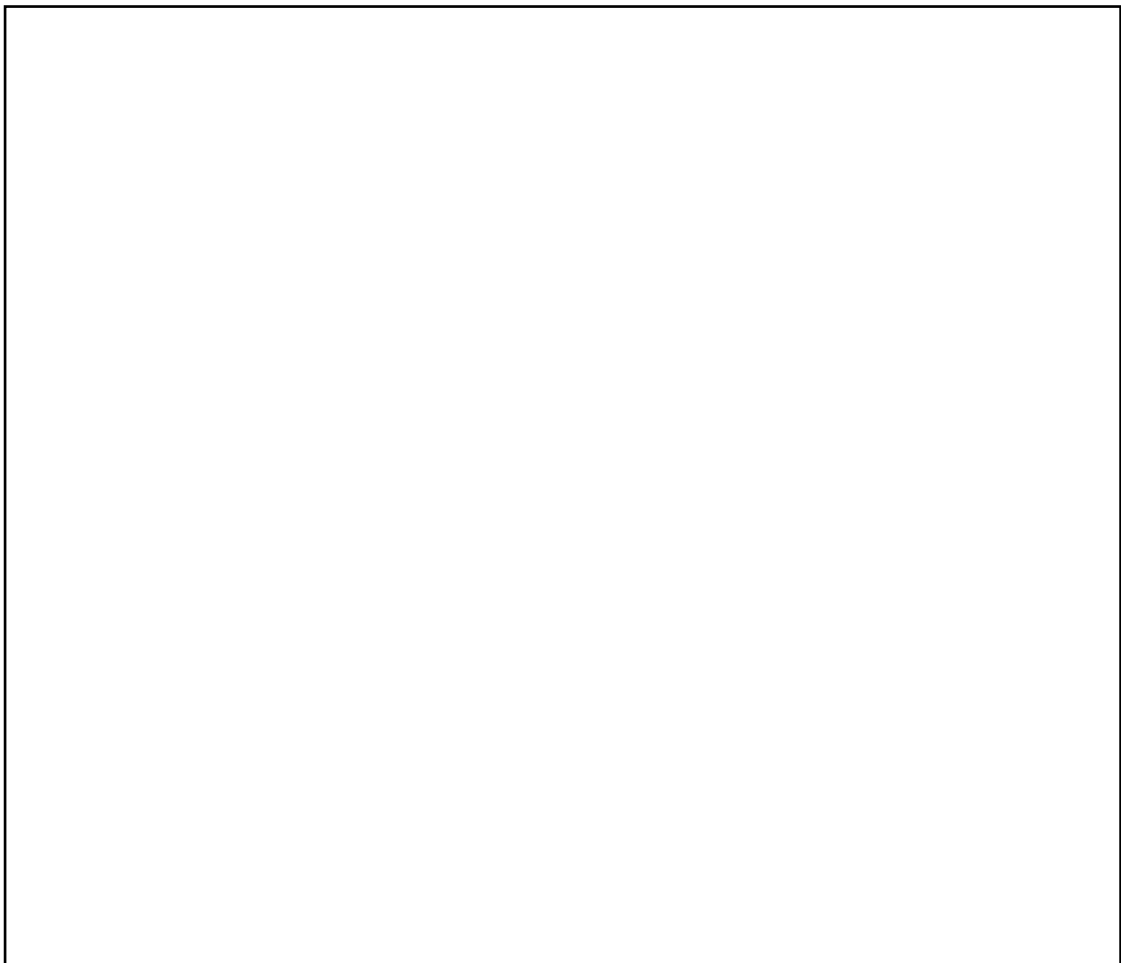


## Ο ΗΛΙΟΣ ( Κυριακή)

Εσείς στεριές και θάλασσες  
τ' αμπέλια κι οι χρυσές ελιές

ακούτε τα χαμπέρια μου  
μέσα στα μεσημέρια μου

«Σ' όλους τους τόπους κι αν γυρνώ  
μόνον ετούτον αγαπώ!»



## Ο ΗΛΙΟΣ ( Άγγελος Π.)

Από τη μέση του εγκρεμού  
στη μέση του αλλού πελάγου

κόκκινα κίτρινα σπαρτά  
νερά πράσινα κι άπατα

«Σ' όλους τους τόπους κι αν γυρνώ  
μόνον ετούτον αγαπώ!»



## ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ( Δήμητρα)

Εμείς ψωμί δεν έχουμε  
και τέτοια δεν κατέχουμε

Χρόνους πολλούς μας πολεμάν  
κι ανάσα δεν επήραμαν.

Τέσσερις μήνες χτίζουμε  
και τους οχτώ γκρεμίζουμε

και κάθε γινωμένη ελιά  
στοιχίζει και μια φαμελιά.



ΑΦΗΓΗΤΗΣ (Χρήστος)

Τ' άκουσε ο ήλιος κι έφριξε

το φως το κόκκινο έριξε

Πήραν να καίγονται οι κορφές

κι όλες οι πάνω γειτονιές.



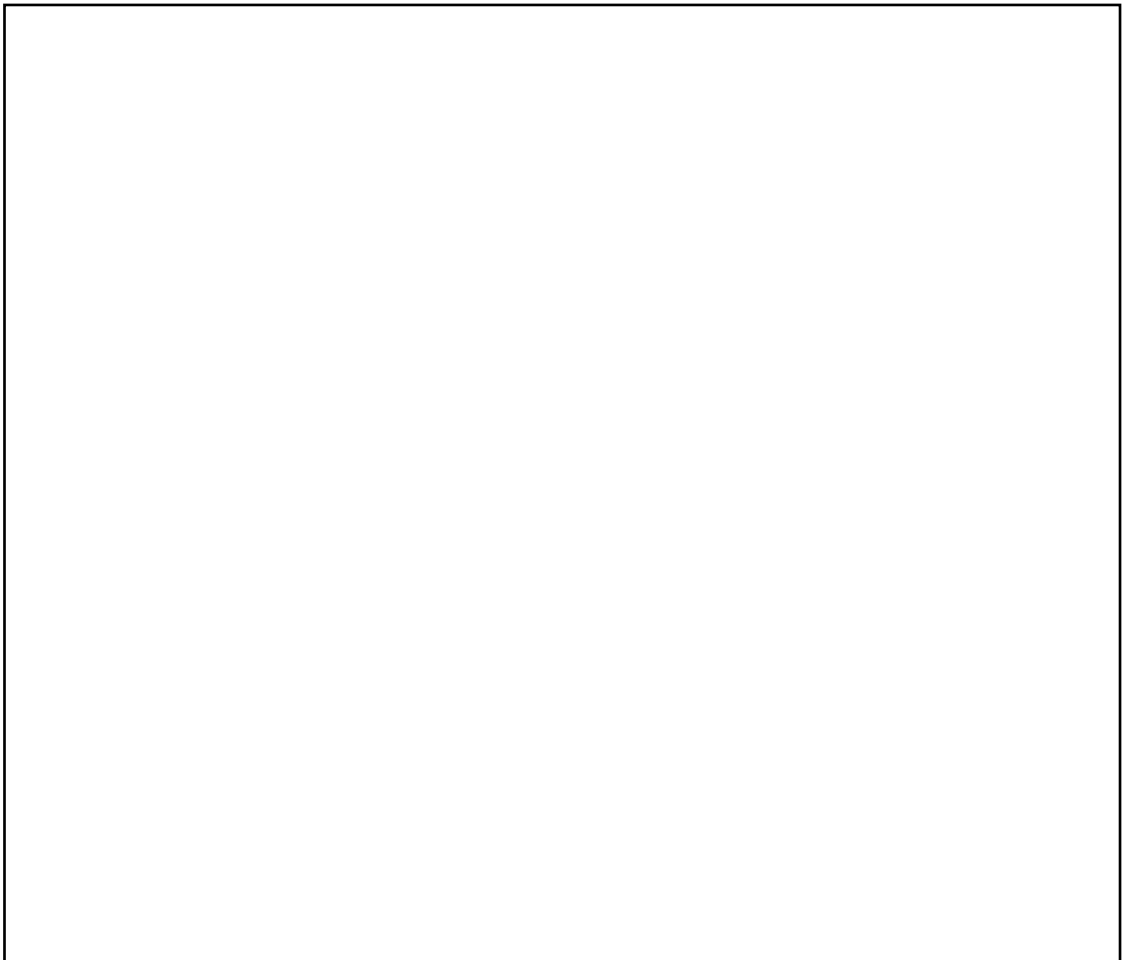
## ΑΝΕΜΟΣ ( Γεράσιμος)

Θέλω καράβια σπρώχνω θέλω σταματώ

Τα δυο βουνά χωρίζω και τα περπατώ

Μες στις αγάπες μπαίνω και ζαλίζομαι

κι από τα μυστικά τους αντραλίζομαι



## ΑΝΕΜΟΣ ( Καρυοφυλλιά)

Κάμποι της Σαλονίκης κι όρη του Μοριά  
που 'ν' τα παρμένα κάστρα που 'ναι τα χωριά

Μες στον αέρα κοίτα μισοφέγγαρο  
κοίτα κορίτσι πράμα που να το χαρώ

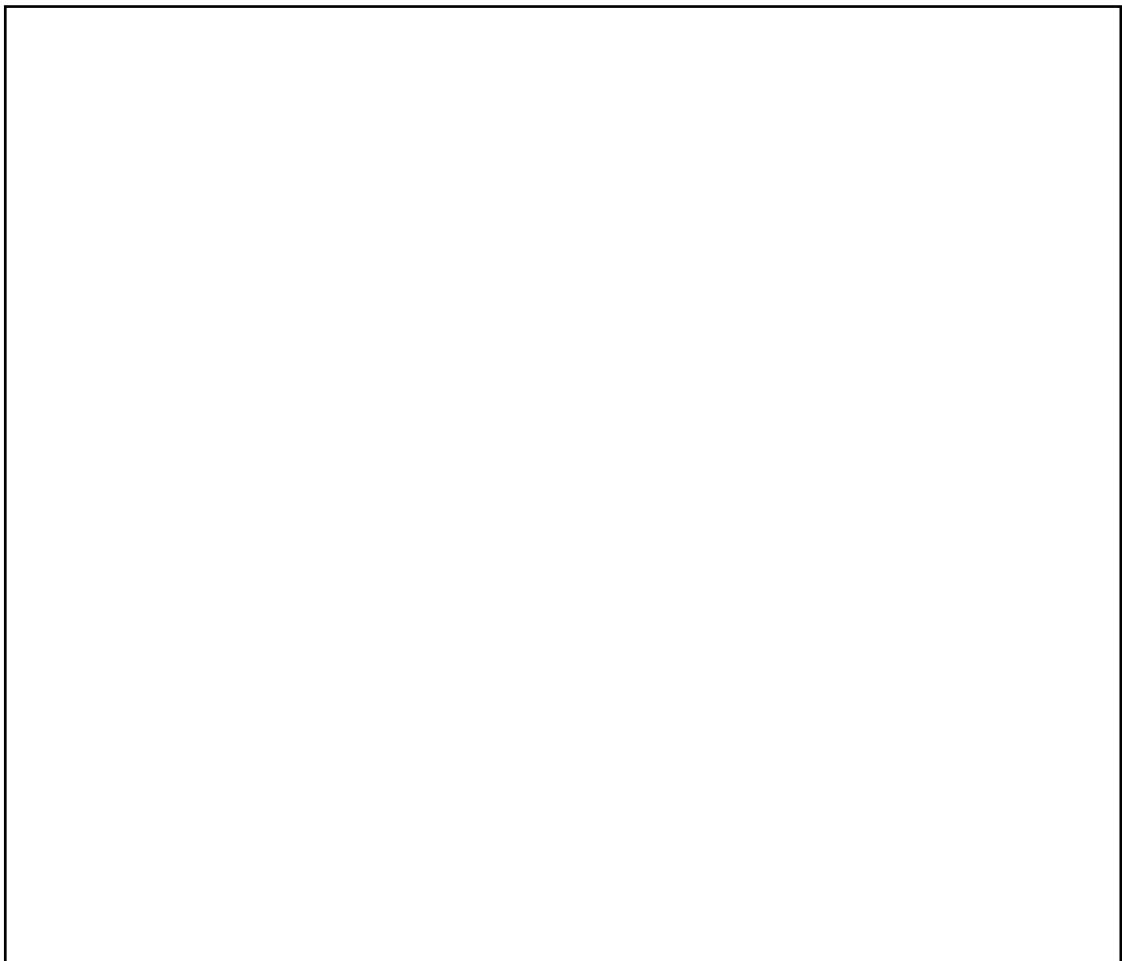


## Ο ΗΛΙΟΣ (Χριστίνα)

Όμορφη και παράξενη πατρίδα  
Ωσάν αυτή που μου 'λαχε δεν είδα

Ρίχνει να πιάσει ψάρια πιάνει φτερωτά  
Στήνει στη γη καράβι κήπο στα νερά

Κλαίει φιλεί το χώμα ξενιτεύεται  
Μένει στους πέντε δρόμους αντρειεύεται



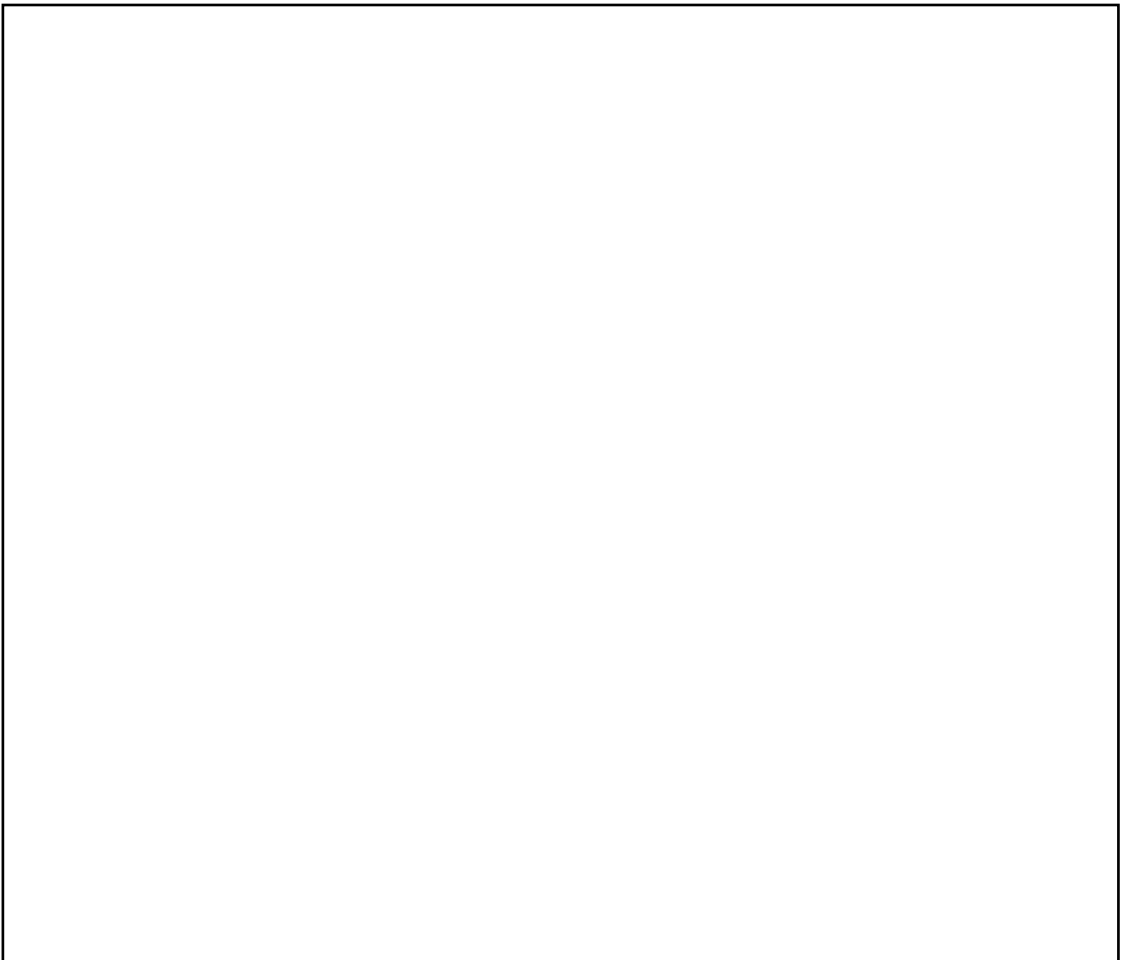


ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ( Κυριάκος)

Πολλά δε θέλει ο άνθρωπος  
να 'ν' ήμερος να 'ναι άκακος

λίγο φαΐ λίγο κρασί  
Χριστούγεννα κι Ανάσταση

κι όπου φωλιάσει και σταθεί  
κανείς να μην του φτάνει εκεί



ΑΦΗΓΗΤΗΣ ( Στέλλα)  
Ο Ήλιος ο Ηλιάτορας  
ο πετροπαιχνιδιάτορας

λίγο το στόμα του άνοιξε  
κι ευθύς εμύρισε άνοιξη

Τα δέντρα κελαηδήσανε  
τα ζωντανά σουνίσανε

κι οι άνεμοι χρωματιστούς  
γεμίσανε χαρταετούς.

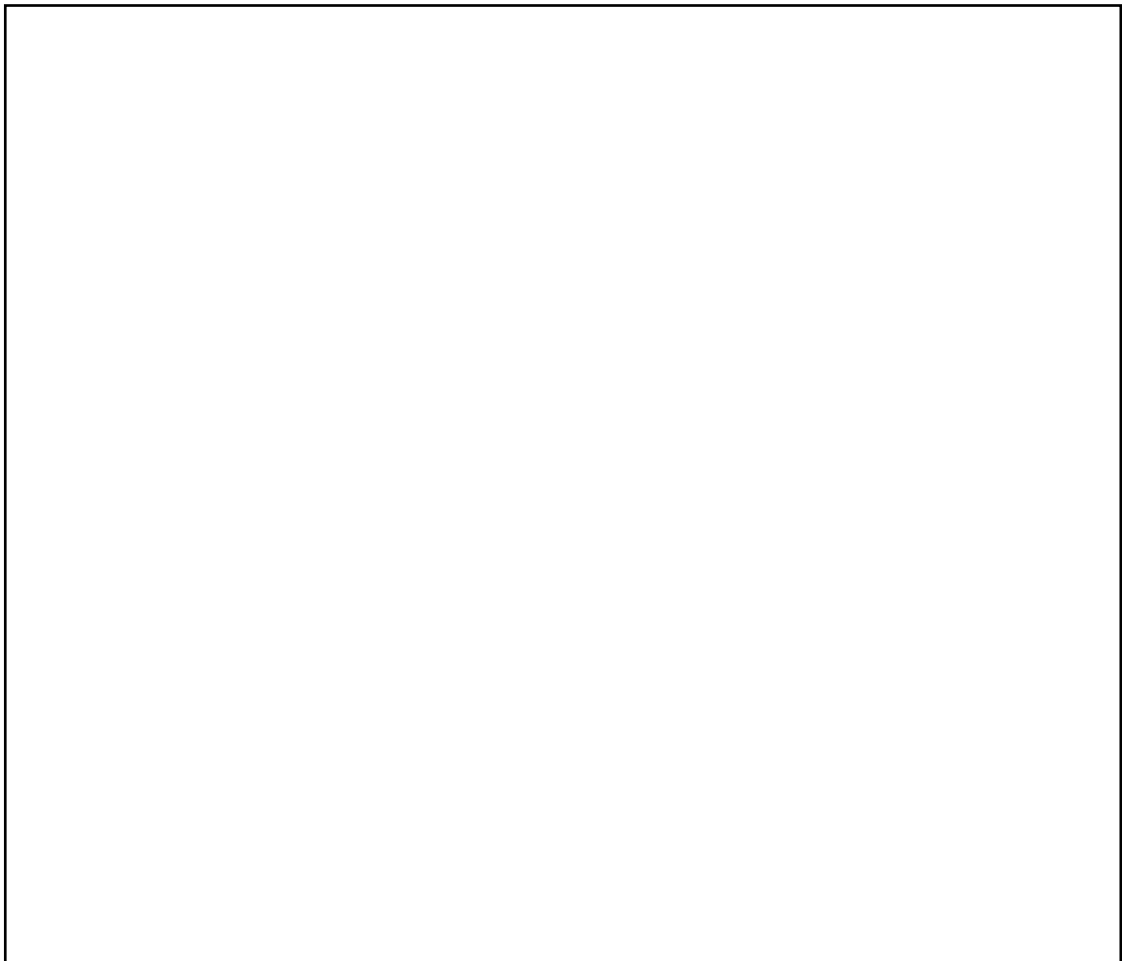


## ΤΟ ΤΡΕΛΟΒΑΠΟΡΟ (Άγγελος Α)

Βαπόρι στολισμένο βγαίνει στα βουνά  
κι αρχίζει τις μανούβρες «βίρα μάινα»

Την άγκυρα φουντάρει στις κουκουναριές  
φορτώνει φρέσκο αέρα κι απ' τις δυο μεριές

Είναι από μαύρη πέτρα κι είναι απ' όνειρο  
κι έχει λοστρόμο αθώο ναύτη πονηρό



ΤΟ ΤΡΕΛΟΒΑΠΟΡΟ( Αποστολία)

Χρόνους μας ταξιδεύει δε βουλιάσαμε  
χίλιους καπεταναίους τους αλλάξαμε

Κατακλισμούς ποτέ δε λογαριάσαμε  
μπήκαμε μες στα όλα και περάσαμε

Κι έχουμε στο κατάρτι μας βιγλάτορα  
παντοτινό τον Ήλιο τον Ηλιάτορα!

